

3. Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a Bruichladdich Distillery Co. Ltd v oboch konaniach.
4. Portugalská republika a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 175, 17.5.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. septembra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Švédsko) – Mohammad Khir Amayry/Migrationsverket

(Vec C-60/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov — Článok 28 — Zaistenie na účely odovzdania žiadateľa o medzinárodnú ochranu do zodpovedného členského štátu — Lehota na vykonanie odovzdania — Maximálna doba zaistenia — Výpočet — Akceptovanie dožiadania o prevzatie pred zaistením — Odloženie výkonu rozhodnutia o odovzdaní)

(2017/C 382/17)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Mohammad Khir Amayry

Žalovaný: Migrationsverket

Výrok rozsudku

1. Článok 28 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, v spojení s článkom 6 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že:

— nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá stanovuje, že v situácii, keď k zaisteniu žiadateľa o medzinárodnú ochranu došlo potom, čo dožiadaný členský štát akceptoval dožiadanie o prevzatie, toto zaistenie môže pokračovať počas maximálne dvoch mesiacov, pokiaľ na jednej strane dĺžka zaistenia nepresiahne čas nevyhnutný na účely konania o odovzdaní, posudzovaný s ohľadom na konkrétne požiadavky tohto konania v každom jednotlivom prípade, a na druhej strane, pokiaľ prípadne táto dĺžka nepresiahne šesť týždňov odo dňa, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania, a

— bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá v takejto situácii umožňuje pokračovať v uvedenom zaistení počas troch alebo dvanástich mesiacov, v priebehu ktorých mohlo byť odovzdanie platne vykonané.

2. Článok 28 ods. 3 nariadenia č. 604/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že od lehoty šesť týždňov počítanej od okamihu, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania zavedený týmto ustanovením, netreba odpočítavať počet dní, počas ktorých už bola dotknutá osoba zaistená potom, čo členský štát akceptoval dožiadanie o prevzatie alebo prijatie späť.

3. Článok 28 ods. 3 nariadenia č. 604/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že lehota šesť týždňov počítaná od okamihu, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania zavedený týmto ustanovením, sa uplatní aj vtedy, keď dotknutá osoba výslovne o odklad výkonu rozhodnutia o odovzdaní nepožiadala.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. septembra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Udine – Taliansko) – trestné konanie proti Giorgiovi Fidenatovi, Leandrovi Tabogovi, Lucianovi Tabogovi

(Vec C-111/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poľnohospodárstvo — Geneticky modifikované potraviny a krmivá — Núdzové opatrenia — Vnútroštátne opatrenie, ktoré má za cieľ zákaz pestovania geneticky modifikovanej kukurice MON 810 — Udržiavanie opatrenia v platnosti alebo jeho obnovenie — Nariadenie (ES) č. 1829/2003 — Článok 34 — Nariadenie (ES) č. 178/2002 — Články 53 a 54 — Podmienky uplatnenia — Zásada preventívnosti)

(2017/C 382/18)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Udine

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

Výrok rozsudku

1. Článok 34 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 z 22. septembra 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách v spojení s článkom 53 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín, sa má vykladať v tom zmysle, že Európska komisia nie je povinná prijať mimoriadne opatrenia v zmysle uvedeného článku 53, keď ju členský štát úradne informuje podľa článku 54 ods. 1 tohto nariadenia o potrebe prijať takéto opatrenia, ak nie je zrejme, že výrobok povolený nariadením č. 1829/2003 alebo v súlade s týmto nariadením pravdepodobne predstavuje vážne riziko pre zdravie ľudí, zvierat alebo životné prostredie.
2. Článok 34 nariadenia č. 1829/2003 v spojení s článkom 54 nariadenia č. 178/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát môže po tom, ako Európsku komisiu úradne informuje o potrebe prijať mimoriadne opatrenia, a v prípade, že táto inštitúcia neprijala nijaké opatrenie podľa článku 53 nariadenia č. 178/2002, jednak sám prijať takéto opatrenia na vnútroštátnej úrovni a jednak ich udržiavať v platnosti a obnovovať, pokiaľ Komisia neprijala podľa článku 54 ods. 2 tohto nariadenia rozhodnutie, ktorým sa tieto opatrenia rozširujú, menia a dopĺňujú alebo rušia.
3. Článok 34 nariadenia č. 1829/2003 v spojení so zásadou preventívnosti, tak ako ju uvádza článok 7 nariadenia č. 178/2002, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štátom neposkytuje možnosť prijať v súlade s článkom 54 nariadenia č. 178/2002 dočasné núdzové opatrenia len na základe tejto zásady a bez toho, aby boli splnené podmienky uvedené v článku 34 nariadenia č. 1829/2003.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 30.5.2016.